

Svatí papežové, kteří nás provázejí

Svatý Lev I. Veliký (kolem r. 400 – 461), 10. listopadu
45. papež katolické církve, učitel církve

Lev pocházel z Toskánska. Kolem roku 430 za pontifikátu papeže Celestina I. se stal jáhnem v Římě. Regentka Galla Placidia, která v té době ještě fakticky vládla Západnímu císařství za svého syna Valentiniana (nastupujícího císaře Valentiniana III.), roku 440 vyslala Lva do Galie, aby tam řešil napjatý osobní spor. V létě téhož roku však zemřel papež Sixtus III. a po něm byl ve své nepřítomnosti zvolen papežem právě Lev. Vrátil se do Říma a 29. září 440 zahájil svůj pontifikát. Od jeho začátku důsledně vystupoval proti všem bludům a zdůrazňoval poslání římského biskupa jako nástupce apoštola Petra a význam jeho postavení pro jednotu církve.

Doba, ve které papež Lev I. žil, byla velmi složitá. Opakované nájezdy barbarů, postupné oslabování císařské autority na Západě a vleklá sociální krize přiměly římského biskupa, aby přijal důležitou roli také v občanských a politických záležitostech. Na císařském dvoře v Konstantinopoli papež ustanovil svého trvalého papežského vyslance. Roku 452 se papeži podařilo při setkání s hunským náčelníkem Attilou odvrátit tažení na Řím. O tři roky později při vpádu Vandalů vedených králem Geiserichem vyjednal, aby nedošlo k prolévání krve a k vypálení Říma. Před pleněním byly uchráněny baziliky sv. Petra, sv. Pavla a sv. Jana, kde se ukrývalo obyvatelstvo.

Lev I. dokázal být lidu a věřícím nablízku rovněž svou pastorační činností a překrásnými kázáními, kterých se zachovalo téměř 100 spolu s více než 150 dopisy. Lev I. především věřící učil chápat křesťanskou liturgii ne jako vzpomínku na minulé události, ale jako zpřítomnění působících neviditelných skutečností. Víra v Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka, byla potvrzena papežem v důležitém věroučném textu adresovaném biskupovi z Konstantinopole, tzv. *Tomus a Flaviano*, který byl přečten při koncilu v Chalcedonu. Pontifikát Lva I. trval více než 21 let a byl bezpochyby jedním z nejdůležitějších v dějinách církve. Po smrti 10. listopadu roku 461 byl papež Lev I. Veliký pohřben u hrobu svatého Petra. Roku 1754 byl papežem Benediktem XIV. prohlášen za učitele církve.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com **Listopad 2010**, Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo.“
(Žalm 36,10)

Aktuálně

*****

SETKÁNÍ FARNÍ RADY ve čtvrtek 4. listopadu 2010 od 18:30.

*****

SBÍRKA NA POJIŠTĚNÍ CÍRKEVNÍCH OBJEKTŮ při nedělní mši svaté 21. listopadu 2010.

*****

POUTNÍ SLAVNOST V OBOŘE V KOSTELE SV. KATEŘINY
v sobotu 27. listopadu 2010. Slavná bohoslužba začíná v 16:00.
Možnost dopravy z Loun autobusem: linka č.2, zastávka Sokolovna
v 15:04. V Oboře budete v 15:25.
Odjezd zpět z Obory: linka č.1 v 18:10.

*****

Úmysly Apoštolátu modlitby pro listopad 2010

1. Všeobecný úmysl

Aby oběti drog nebo jiných forem závislosti nacházely díky podpoře křesťanského společenství a v moci našeho zachraňujícího Boha sílu k radikální změně života.

2. Misijní úmysl

Aby se misijní činnost církvi v Latinské Americe v duchu výzvy svých biskupů rozšířila na celý kontinent a stala se součástí celosvětového misijního poslání Božího lidu.

3. Národní úmysl

Za stále překonávání sklonu k lhostejnosti a za citlivou spoluúčasť na všech bolestech našich blízkých i vzdálených bratří a sester.

*****

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 01.11. 2010** **SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
Mše svatá v 16:30 v chrámu sv. Mikuláše.
- 02.11.2010** **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
Mše svatá ráno v 08:00 a večer v 16:30
v chrámu sv. Mikuláše.
- 04.11.2010** **1. ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Mše svatá za duše zemřelých v 16:30
v kostele Nejsvětější Trojice a 14. svatých Pomocníků.
- 07.11.2010** **32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Mše svatá v 08:30 v chrámu sv. Mikuláše.
Při mši bude udělena nemocným a seniorům svátost nemocných.
- 07.11.2010** **KOSTEL SV. MATOUŠE V DOBROMĚŘICÍCH**
Mše svatá v 10:30.
- 14.11.2010** **33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Louny: mše svatá v 08:30 v chrámu sv. Mikuláše.
Opocno: mše svatá v 10:30
v kostele Nanebevzetí Panny Marie.
Vinařice: mše svatá v 14:00 v kostele sv. Jiljí.
- 20.11.2010** **SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA SV. STANISLAVA V MĚRUNICÍCH**
Slavná bohoslužba začíná v 14:00.
- 21.11.2010** **SLAVNOST KRISTA KRÁLE**
Mše svatá v 08:30 v chrámu sv. Mikuláše.
- 28.11.2010** **PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ**
Svěcení adventních věnců, roráty.
Louny: mše svatá v 08:30 v chrámu sv. Mikuláše.
Opocno: mše svatá v 10:30
v kostele Nanebevzetí Panny Marie.
Vinařice: mše svatá v 14:00 v kostele sv. Jiljí.
Černčice: mše svatá v 16:00 v kostele sv. Vavřince.

Učíci se církev

Téma 33. neděle v mezidobí: *Práce*

513. Jaký význam má práce pro člověka?

Člověk má povinnost i právo pracovat, a tím spolupracuje s Bohem Stvořitelem. Usilovnou a vhodnou prací člověk uplatňuje své přirozené schopnosti, oslavuje dary Stvořitele a přijaté vlohy, zajišťuje obživu sobě i příslušníkům své rodiny a slouží lidskému společenství. Mimoto ve spojení s Boží milostí práce může být prostředkem posvěcení a spolupráce s Kristem na spásu ostatních.

514. Na jaký druh práce má právo každá osoba?

Přístup k jisté a poctivé práci musí být otevřen všem, bez nespravedlivé diskriminace, při respektování práva na svobodnou hospodářskou iniciativu a na spravedlivou mzdu.

515. Jaká je odpovědnost státu v oblasti práce?

Úkolem státu je: zaručovat jistotu ohledně individuální svobody a vlastnictví, jakož i stabilní měnu a výkonné veřejné služby; kontrolovat a řídit dodržování lidských práv v hospodářské oblasti. Společnost má podle okolností pomáhat občanům nacházet práci.

516. Jaké povinnosti mají lidé odpovědní za vedení podniků?

Lidé odpovědní za vedení podniků mají hospodářskou a ekologickou odpovědnost za své jednání. Jsou povinni přihlížet k dobru lidí a ne pouze ke zvyšování zisků, i když ty jsou nutné pro zajištění investic, budoucnosti podniků, zaměstnanost a dobrý chod hospodářského života.

517. Jaké povinnosti mají zaměstnanci?

Zaměstnanci mají svědomitě, kompetentně a obětavě konat svou práci a případné spory se snažit řešit dialogem. Uchýlit se k nenásilné stávkě je mravně oprávněné, když se jeví jako nezbytný prostředek k dosažení přiměřeného užitku, s ohledem na společné dobro.

(zdroj Kompendium Katechismu katolické církve, KN)

Zamyšlení k prvním listopadovým dnům

P. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Slavením svátků a památných dnů církev vyjadřuje a veřejně vyznává svou víru. Nejinak je tomu se dny, které jsou v naší společnosti, stále ještě ovlivněné stáletou křesťanskou kulturou, povšechně známé jako doba vzpomínání na naše drahé zemřelé, jako čas návštěvy hřbitovů a zdobení hrobů, modlitby, tichého rozjímání o směřování lidského života vůbec.

Liturgické slavení rozlišuje slavnost Všech svatých, slavenou 1. listopadu, a Vzpomínku na všechny věrné zemřelé v následující den. Oba dny mají víc společného než rozdílného, nicméně duch liturgie i předčítané biblické texty nám ukazují velikost Boží milosti a důstojnost lidského života v každém z nich z trochu jiného hlediska.

Den Všech svatých má své kořeny v památce všech mučedníků, která se slavila na Východě už ve 4. století v různých dnech liturgického roku. V Římě se prosadil 13. květen jako výroční den zasvěcení pohanského Pantheonu coby baziliky Panny Marie a všech mučedníků (r. 609 nebo 610). Dnešní 1. listopad se slavil nejprve v Anglii a Irsku (8. století) a poté se rozšířil i na evropský kontinent.

Raná církev užívala označení "svatí" pro všechny, kdo byli vírou a křtem spojeni s Ježíšem Kristem. Nový životní stav vyžadoval novou etiku v duchu starozákonní Boží výzvy: "Buďte svatí, neboť já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý" (Lv 19, 2). Takový nárok se klade na celého člověka, na jeho niternost i veřejný, společenský život. Nelze žít autentický lidský život bez niterného přijetí vyznávaných hodnot. Ale také nemůžeme mluvit o plném životě, pokud mu chybí společenský rozměr.

Právě to vše je obsahem svatosti podle biblického učení. Apoštol Pavel vybízí křesťany v Soluni: "Sám Bůh pokoje kéž vás dokonale posvěť. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvřené pro příchod našeho Pána Ježíše Krista" (1 Sol 5, 23). Proto svatí v tomto smyslu mají místo ve veřejném křesťanském kultu.

Jak nám připomíná oficiální modlitba svátečního dne: "Jsou pro nás příkladem a pomáhají nám na cestě" k Bohu. Nelze v nich spatřovat ani Kristovy konkurenty, ani pokušení k modlářství, ale pomocníky a přátele. V tomto bodě má katolické učení ostatně velmi blízko víře našich starších bratrů. Podle staré židovské tradice je svět držen přítomností alespoň třiceti šesti cadíkím, neboli "spravedlivých", v každém pokolení (Babylónský talmud, San97b, Suk45b). Biblická spravedlnost znamená soulad s Boží vůlí.

V tomto smyslu i křesťanští svatí jsou spravedliví, protože oni ve své době a na svém místě tvořili harmonii s Božím plánem ve světě, aby se nerozpadl vlivem destruktivní činnosti hříchu a zla. Kromě andělů a přímluvců zde na zemi znají židovské knihy také přímluvce mezi zemřelými. Prorok Jeremiáš se modlí za Jeruzalém a posiluje Judu Makabejského v bitvě (2 Mak 15, 14-16).

Titul Všech svatých nese už od 12. století někdejší palácová kaple na Pražském hradě, vybudovaná v sousedství románského paláce. Petr Parlář na tomto místě postavil novostavbu koncipovanou v duchu pařížské Sainte Chapelle. Karel IV. již předtím při tomto kostele zakládá Kolegiátní kapitulou (1339), jejímž členy pak bývali obvykle profesori teologie, a tak je tomu až dodnes. Po vážném zničení požárem v roce 1541 byl kostel renesančně a barokně přestavěn a v této podobě slouží dosud. Všichni svatí jsou zastoupeni tzv. "českým nebem" na hlavním oltářním obraze V. V. Reinera (1732).

Od roku 1588 se v kostele nacházejí vzácné ostatky sázavského opata sv. Prokopa. Přítomnost Všech svatých spolu se sousedící svatovítskou katedrálou je pro Pražský hrad, město ležící pod ním, i celou českou zemi jako okno směřující do čistého, vznešeného a povznášejícího světa. Každý rok se odtud nesou Ježíšova slova, která poprvé zazněla jako zvon na galilejské hoře: "Blahoslavení chudí ... blahoslavení tiší ... blahoslavení pronásledovaní pro spravedlnost."

Blahoslavení jsou ti, "kdo mají čisté srdce", protože bez něho nelze vidět Boha. Křesťanský realistický pohled na lidský život musí přiznat, že zdaleka ne všichni lidé odcházejí z tohoto světa do věčnosti ve stavu čisté zamilovanosti do Boha. Potřebují dozrát v lásce. Na této posmrtné očistné pouti, která je podle katolické nauky možná, jim můžeme pomoci. Ne my sami, ale ve spojení s Kristem. Proto jsou už od 2. Století dosvědčeny modlitby za zemřelé, které se brzy spojovaly se slavením eucharistie.

Vlastní vznik dnešní Památky všech zemřelých se připisuje clunijskému opatovi Odilovi (r. 998). Od 15. stolení se skrze španělské dominikány rozšířil zvyk slavit v tento den tři mše svaté; v roce 1915 ho papež Benedikt XV. rozšířil na celou církev. My, živí, dáváme v těchto "dušičkových" dnech svým blízkým svůj čas, vzpomínku v srdci, modlitbu. Ale i oni nás obdarují. V perspektivě časné smrti lépe hodnotíme svůj život a vážíme odpovědněji svá rozhodování. A také slovo evangelia nás snad nalezne lépe disponované uvěřit tomu, který slibuje a zve: "Já jsem vzkříšení a život" (Jan 11, 25).